

116. Ha utam borítja

Vargha Tamás
(1890–1968)

Ha u-tam bo-rít-ja fel-hő-nek ár - nya,

S U-ram-nak cél - ja - it nem ért - he - tem,

Mit én nem lát-ha-tok, Ó azt mind lát - ja,

S Krisz-tus-nak ke-gyel-me e - lég ne - kem!

2. Ha gyakran körülvesz kísértés tőre, S ijeszt, hogy üdvöm is elveszthetem, Nem alszik lelkemnek hűséges őre, S Krisztusnak kegyelme elég nekem.

3. Ha vár a feladat, sürget a munka, S testem is, lelkem is erőtelen, Az Úr a segítőm, amint megmondta, S Krisztusnak kegyelme elég nekem.

4. Ha eljön maholnap utolsó óráim, S a földi vándorlást bevégezem, Az Úrnak orcája ragyog majd énrám, S kegyelme örökre elég nekem.

Vargha Tamás (1890–1968)